

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 7 Septembrie.

Dacă în numărul ultim, constatând o sterilitate deosebită pe câmpul politicii interne, totuși am putut înregistra unele sciri de importanță cu privire la viața parlamentară de dincolo de Laita: astăzi suntem siliți a ne mărturisii perplesitatea, în care ne aflăm, dacă este să prezentăm cetitorului ceva nou de oarecare însemnătate. Politica din lăuntru în momentul acesta stagnează cu totul atât în Cis- cât și în Transilvania, căci și aici și acolo privirile tuturor sunt îndreptate asupra Vienei, sau mai bine asupra principelui Bismarck, care după o telegramă din Viena dto 18 Septembrie c. n. a fost așteptat eri sara acolo, prin urmare petrece astăzi deja în capitala Austro-Ungariei.

Toți se întreabă că: ce caută marele cancelar german în Viena? Nu se poate, că el întoarce numai o simplă vizită contelui Andrassy, care îl cercetase mai înainte în Gastein. Aceasta nu se poate, chiar dacă am admite cu unii publiciști sarcastici, că „principele Bismarck vine la Viena, pentru ca prietinel seu Andrassy să aibă parte de un conduct funebrel de prima clasă...” Dar nici așa departe n'am pute merge să credem, că în Viena se tractează astăzi precum susțin unele diare, despre o alianță între Austro-Ungaria și Germania, despre un pact, în care să fie cuprinsă garanția reciprocă a teritoriului amânduror imperii. La toată întâmplarea însă, petrecerea cancelariului german în Viena va întări din nou raporturile amicale între cele două imperii și solidaritatea lor față cu Rusia. Nu cumva și față cu Italia? Cine ar pute-o sci deja astăzi? Unii pretind din contră, că și Italienii în urma urmelor vor lua parte la concertul austro-unguresc-german. Adevărat că e cam cu greu, a interpreta în acest chip atitudinea monarhiei italiene cu deosebire față cu Austro-Ungaria. Dar în sfârșit, ce mai sci? Savoia, Nizza și Corsica astăzi sunt franceze! Rasa latină? Puțin imoportă! (Mentana!) Astăzi mai mult ca ori și când: interesul poartă fesul.

Este adevărat, momentan affi prin diare indegetări la agităriile cabinetului Cairoli în capitala Sârbiei. Italia, așa se șoptesce, sumuță pe Sârbi pentru ocupația austriacă în Novi-Bazar, de unde altcum, luând în privire sci-rile mai nouă, ducele de Würtemberg și grosul trupelor s'a reîntors deja la Seraievo, lăsând în Plevlie și Priepolie numai câte un batalion ca garnisoană.

Nu s'ar pute hotări, dacă în adevăr și Italia, pe lângă Rusia, are parte la cele ce se petrec în principatul sârbesc. Din Belgrad adecă ne vine scirea despre o activitate neobi-cinuită, ce s'ar desvolta întru reorganizarea armatei, întru întregirea muni-țiunei... Nu scim, dacă s'ar pute a-duce în legătură cu aceasta ducerea lui Nichita la țarul din Rusia, pe care se dăce, că ar voi să l liniștească pen-

tru petrecerea potentatului muntene-grean în Viena.

Una am pute-o afirma cu toată po-sitivitatea: România n'are absolut ni-mic de-a face cu așa numita „solidari-tate a Slavilor de Sud”. Se răspâdis-e adecă faima în zilele aceste — poate că numai cu scopul a pute apoi des-minți serbătorește — că Principii de pe peninsula balcanică vor ține un congres, anume în orașul sârbesc Niș, pentru a se sfătui asupra intereselor lor egale. Noi n'am putut da credē-mēt de loc acestei sciri.

România are altă ocupațiune: ea se frământă mereu, și în momentul de față doar mai mult ca ori și când, cu *cestiunea israelită*. Sciri din Bucu-resci dto 17 Septembrie c. n. ne co-munică următoarele: Astăzi camera a ținut o ședință sub presiul lui Ro-setti. 123 deputați au fost prezenți. Toți ministrii au asistat. Guvernul n'a prezentat nici un proiect de lege cu privire la revisiunea constituției. Maioreșcu cere amē-narea desbaterei asupra revisuirii, până va presenta guvernul noul proiect de lege. Boerescu arată că guvernul ar comite un act necon-stituțional, dacă n'ar permite desba-terea asupra proiectului de lege e-laborat de către cameră; Boe-rescu adauge, că guvernul își va împărtăși părerea sa la momentul pō-trivit. Mâne se continuă desbaterea. Senatul n'a ținut ședință; el a lucrat în secțiuni. — Altă scire comunică, că un proiect, care propuse împă-mēntenirea după c a t e g o r i i , a fost retras, deschidēndu-se apoi des-baterea asupra proiectului acelei frac-țiuni, care nu vrea să scie de nici o revisiune.

Cestiunea Israelită.

Ovrei din Ungaria.

(11 Urmare)

În numărul dela 24 Maiu al „Tim-pului” au fost espuse datele oficiale privitoare la destructiva înriurire a Ovreilor din Galiția. Ori-cine s'a pu-tut încredința, cum Ovrei din Gali-ția sciu să se folosască de drepturile ce li s'au acordat în virtutea subli-melor principii umanitare. Grație în-riuririi lor economice și morale, în timp de numai cinci ani de zile s'au luat dela populația autohtonă, prin vëndare silnică și pentru nesce dato-rii de nimic, vre-o 800,000 averi imo-bile, și așa au fost destul câți-va ani de egalitate, pentru ca Ovrei să pro-ducă o nouă inegalitate, făcēnd din galițieni, înstăriți mai înainte, nesce oameni fără de căpătăiu și iloți ai neamului lui Israil.

Aceșii rezultate am pute să le constatăm și pentru alte țeri în care Ovrei sunt mai numeroși, și în deo-sebi pentru Ungaria: însă „non bis in idem”: credem că e destul a ne fi lămurit asupra înriuririi lor în o singură țară, pentru ca să nu ne mai îndoim, că nici în alte țeri nu ne pu-tem aștepta la alte rezultate. Pretu-tindēnea Ovrei sunt Ovrei.

Vom căuta deci să lămurim în-riurirea Ovreilor în Ungaria dintr'un

punct de vedere deosebit de acela, din care am privit pe cei din Galiția, și anume din punctul de vedere al organizației lor.

Pentru ca în timp de câți-va ani să poată produce colosalul rezultat al desmoștenirii unei populațiuni de 3,000,000 suflete, Ovrei trebuiau să fie strins uniți prin o organizație se-veră: Vom espune această organizație a lor pentru Ungaria.

Avem înaintea noastră resulta-tele recensimētului oficial dela anul 1869—70, statistica „Hazáng és Népe”, scrisă de d. Carol Keleti și premiată de academia maghiară, datele oficiale adunate de eparchiile române de peste Carpați, conspecte statistice speciale privitoare la mai multe comitate si un discurs rostit de d. deputat Vic-tor Istóczy în ședința dela 24 Iunie 1878 a dietei din Pesta: din toate a-ceste vom alege și verifica cifrele ce espunem.

După „Magyarország ethnogra-fiája” (Etnografia Ungariei), scrisă de d. Ioan Hunfalvy și tradusă în limba germană de d. Schwicker, erau în Ungaria

la anul 1785 cu totul	75,089	Ovrei,
„ 1805 „	127,816	„
„ 1840 „	241,632	„
„ 1848 „	292,000	„
„ 1857 „	413,118	„
„ 1870 „	552,133	„

Deci în timp de 85 ani Ovrei s'au sporit pe teritoriul Ungariei dela 75,098 la 552,133 suflete, ceea ce va să dăce, că astăzi numărul lor e a-proape de 8 ori mai mare ca acum 95 ani.

În același timp populația totală a Ungariei nu s'a îndoit, căci la a-nul 1787 s'au numărat în Țara-Un-gurească și Croația 7,116,789 suflete, cari până la 1870 nu s'au sporit de-cât la 12,773,227.

Această deproporțiune în mișca-re populațiunei se urmează și în zilele noastre.

Astfel buletinul statistic al Un-gariei arată, că până la 1875 popula-ția țării unguresci și a Ardealului a scădut dela 13,561,245 suflete ce era la 1870, la 13,526,459, deci cu 35,786.

Pentru anii 1872 și 1873, când holera bântuise Ungaria, scăderea a fost chiar de 324,346. Tot în acești ani însă numărul Ovreilor s'a sporit numai și numai prin progenitură cu 20,030 suflete.

Deci, în vreme ce populația au-tochtonă scade, Ovrei se sporesc chiar și pe timpul când țara e bântuită de-o boală epidemică.

Causele acestei disproporțiuni sunt multe și deosebite. Trecēnd însă deo-camdată cu vederea pe cele eco-nomice și pe cele morale, vom re-leva numai două foarte caracteris-tice.

Pe timpul holerei ce s'a ivit la anul 1851 în Pesta, dr. Tormai con-stata, că pentru creștini mortalitatea a fost de 1.85 la sută, eară pentru Ovrei numai 0,237 ceea ce va să dăce, că dintre 100,000 creștini au murit 1850, eară dintre 100,000 Ovrei nu-mai 237.

Tot în Pesta pe timpul holerei

dela anul 1866 au murit din 100 bol-navi ce se aflau în spitalele creștine câte 51,76, ear dintre cei aflați în cele ovreiesci numai 34.

Evrei prin urmare afară de toate celelalte, se mai bucură și de un fel de imunitate față cu boalele epide-mice.

O altă imunitate, pe care 'și-o procură însiși, este aceea, pe care o au față cu serviciul militar.

Deși sunt cetățeni ai Ungariei și se bucură de toate drepturile civile și politice, ei află chipuri spre a se scuti de serviciile militare. Astfel la anul 1870, din 553,641 Ovrei, nu erau în armata regulată decât 1295, eară în cea toritorială 213 Ovrei, în vreme ce comitatul Aradului cu o populație de numai 271,988 suflete, deduse pen-tru armata regulată un contingent de 5371, eară pentru cea toritorială unul de 633 ostași.

Dar aceste imunități în cele din urmă nu sunt decât rezultatele acelei organizațiuni severe prin care Ovrei sciu să și asigureze buna stare econo-mică și disciplina socială.

Chiar prin firea lor ei sunt o companie de exploatare și, prin ur-mare organizația lor este aceea a ori-cărei companii, ai cărei membrii, uniți prin identitatea de interese, se spriginesc unii pe alții, își mână re-ciproc apa la moară, se feresc de a și face concurență și se răspândesc pe întregul teritoriu ce vor să esploa-teze.

(Va urma).

Memoriu,

asupra revisuirii art. 7 din constituți-nea română.

(Urmare)

Nicăiri Evrei n'au fost priimiți în grămadă la egalitatea civilă și po-litică. În Franca emanciparea lor complectă datează numai de două ge-nerații. În Englitera, ea nu s'a în-deplinit definitiv de cât în 1858. În Austria numai dela 1860 ei pot să aibă bunuri fonciare. Suedia nu le era întreagă deschisă înainte de 1854. La Roma în 1869 erau încă țercuiți în Ghetto. Ear în Algeria au aștep-tat drepturile cetățenesci până la 1870.

Pentru ce să se pretindă Româ-niei ceea ce o altă țară n'a făcut? Pentru ce să i se facă o crimă dacă urmează esemplul ce atâtea alte țeri luminate și într'adevăr liberale 'i-au dat? Pentru ce să i se refuze benefi-ciul experienței câștigate de mai ma-rele ei în civilizație și în practică? N'are ea dreptul, de esemplu, a se instrui de lumina faptelor ce s'au ur-mat în Algeria? Acolo, în 1870, 30,000 de Evrei au fost naturalisați în gră-madă, cu excluderea Arabilor, cari nu pot să obțină decât naturalisația in-dividuală; dar această măsură, pre-gătită însă de mult, după ce a pro-vocat, în 1870, o revoltă sângeroasă, cu greu înăbușită, a produs schimbări economice și sociale, ale căror urmări supărătoare se simt încă adēne.

Evrei algerieni, îndată ce s'au vëdut emancipați, aici au dat aer de

viță dominantă și s'au pus să esploateze pe Arabi, ale căror pământuri și imobile le cutropesc pe nesimțite. Și, departe de-a se apropia de aceia cărora le dădăsc nise foloase atât de mari, ei rămân țercuiți, ca și în trecut, în strimtele hotare ale castei lor. Nu iau parte nici de cum la sforțele națiunii; din contră, cantă a se sustrage dela îndatoririle ce le impune titlul de cetățean, fără să neglige însă vr'odată a revindeca foloasele ce le asigură; aceasta este mărturia tuturor celor cari cunosc Algeria și pe care nu se va sfii a confirma bătrânul soldat, distinsul bărbat de stat, care a guvernat șase ani de zile această provincie a Franciei, și care acum reprezintă patria sa la Petersburg, generalul Chanzy.

Se mai poate invoca în această privință o altă autoritate incontestabilă: aceea a domnului Thiers, care ca president al consiliului și cap al puterii esecutive, a prezentat în Aug. 1871, prin d-n Lambrecht, ministru de interne, un proiect de lege, prin care abroga decretul emancipării din 1870.

Espunerea motivelor acestui proiect de lege este însemnat; ea pare că a fost scrisă chiar pentru Evreii din România. Vorbind de acei din Algeria, eată cum se rostesc redactorul espunerei:

„Ei au conservat obiceiurile și instituțiile tradiționale, cari au permis viței lor să străbată secolul, fără să se amestece... Ei nu se consideră ca făcând parte din comunitatea politică... Rămân oare cum străini de această comunitate... Nu se pot aștepta dela ei voturi cari se fie dictate de considerații politice sau de apăsarea intereselor municipale... Ei formează și continuă a forma un corp deosebit... înzestrat cu o existență proprie... Ei își vor îndrepta totdeauna într-o singură parte toate forțele de cari dispun.

„Israelii — mai dăce espunerea — nu s'au supus decât cu extremă silă la serviciul militar... Temperamentul și obiceiurile lor se opun absolut la încorporarea folositoare în șirurile armatei noastre... Ei sunt incapabili de serviciul militar.” etc.

Cifrele date de ministerul de război din România confirmă în mod singular această apăsare. Dela 1864 până în epoca actuală, numărul tinerilor israeliți români cari s'au supus la legea recrutăției, n'a fost decât de 2314, și dintr'aceștia au fost 1333 desertori sau nesupuși, 29 reformați, și 87 ștersi ca supuși străini.

În privința cestei naturalizării, autorul „Espunerii” nu este mai puțin instructiv; el vorbește încă, fără să scie, pentru România:

„Israelii algerieni, cu tot numărul lor, n'au reclamat nici odată naturalizarea într'un mod colectiv... Trebuie să așteptăm ca timpul și progresul instrucției să'i facă a o dorii... Ea nu trebuie să le fie prezentată, decât ca o favoare individuală. Naturalizarea în masă, adaugă el în mod judicios, nu tinde decât a perpetua osebire de origine și a crea un instrument în serviciul patimelor și intereselor, de care nu putem îndestul să ne ferim.”

Apoi aceasta stare de lucruri se impune României a o stabili în sinul său? Și se sfătuesc serios Români a face în țara lor ceea ce demnul Thiers, spriginit de toți membrii cabinetului său, vedea că reese atât de rău pentru Algeria?

Erau până mai dăunădi, și sunt încă țeri în Europa, în cari egalitatea credințelor religioase, din punctul de vedere civil și politic, nu este atât de completă, cât se cere a fi în România.

Fără să vorbim de marele imperiu rus, unde Evreii n'au drepturi e-

gale cu creștinii, să menționăm Portugalia, unde nu se bucură de prerogative politice: Norvegia, unde spre a fi cetățeni, ei trebuie să se naturalizeze: Suedia, unde este tot așa, și unde ei nu pot locui decât în orașe. Bavaria, în fine, unde numărul lor nu poate să treacă oare cari limite determinate.

(Va urma).

Cestiunea Arab-Tabiei.

Diarul „Politische Correspondenz” primesce dela Silistria, cu data 30 August, următoarele relativ la cestia Arab-Tabiei.

„Articulul 2 al tratatului dela Berlin dăce espres, că frontiera în nordul Bulgariei, de partea dreaptă a Dunărei, dela vechea fruntarie sârbească are să meargă până la un punct, care are să fie hotărât de o comisiune europeană, spre resărit dela Silistria. Această comisiune s'a compus și consistă din următorii delegați; colonel Ripp (Austro-Ungaria), comandantul Lemoyne (Francia), colonel Bogolubow (Rusia), colonel Schährf (Pruso-Germania), colonel Homme (Englitera), colonel Orero (Italia), și colonel Fălcoianu (România). În urma unor studii făcute cu îngrigire la fața locului, toți membrii comisiunii, afară de delegatul Rusiei care a ridicat controverse în toate, se uniră pentru cunoscuta determinare a graniței, pe basa căreia Arab-Tabia se cuvenia României. Membrii comisiunii au luat act de demolarea dispusă în tratatul dela Berlin, a tuturor fortărețelor de pe Dunăre, și astfel împărțiră tot teritoriul de până acum de întăriri, de formă cercuală, dela Silistria într-o zonă ostică și vestică, așa că orașul Silistria cu cele două forturi ce se află spre apus, Megigie-Tabia și Abdul-Megid-Tabia să aparțină Bulgariei, ear forturile din partea resăriteană, anume Ordu-Tabia și Arab-Tabia (ceasta la 2½ kilometre de parte de Silistria) să fie alipite la Dobrogea, adică la România.

Membrul rusesc al comisiunii, colonel Bogolubow, protestă sub motiv că, după datina de război la cucerirea fortărețelor, terenul de prin prejur, până unde ajunge bătaia unui tun, trebuie să aparțină acestora și ceru că frontiera să se tragă la depărtare de 5 oare mai spre resărit, ceea ce toți ceilalți delegați au combătut în unanimitate. Densii se provocau la stipulațiile tratatului de Berlin relativ la demolarea fortărețelor, pe basa căror, a încetat de-a mai exista ori-ce complex de întăriri dela Silistria ca atare, și arătau că Silistria n'a fost cucerită, ci a fost deșertată de bună voie de Turci în urma preliminarilor de pace, ca și celelalte fortărețe. De oarece comisarul rusesc nu voia să admită nici a se face o punte la distanță de vre-o 900 metri spre resărit de Silistria pentru împreunarea teritoriului cis și transmân, ci susținea ca această punte să se facă la Dichizeni, 35 chil. din jos de Silistria, pe unde a fost în espediția dela 1853 și 1854 un pod de trecere peste Dunăre al Rușilor, dăcând că această localitate este cu mult mai potrivită pentru construcțiunea unui pod, comisiunea merse la fața locului, și studiind cu de-amăruntul amândoi termii Dunărei, se convinse că aici nu poate fi vorba de construirea unui pod. Comisiunea, constătătoare din bărbați speciali, trebuie să facă o lucrare, care să supoarte cea mai strictă critică a bărbaților de specialitate, ceea ce a și făcut.

După ce s'a comunicat guvernelor interesate elaboratul pentru delimitarea frontărilor, guvernul român ocupă noua frontărie și prin acesta și Arab-Tabia. Este cunoscut că acest pas întărită grozav pe guvernul rus și că o divizie rusască de infanterie dimpreună cu un regiment de cazaci

cu 48 de tunuri, în total 13 mii de oameni, au primit ordin să alunge pe Români din Arab-Tabia. Necunoscute sunt însă împregiurările mai apropiate ale acestei întâmplări și ele sunt destul de interesante pentru a merita să fie espuse aci. Comandantul diviziunii rusesci provocă pe comandantul român să evacueze numai decât teritoriul, cu condiție că în cas de opoziție toată garnisoana până la ultimul soldat va fi nimicită. Câte-va minute mai târziu trupele rusesci înaintau sub sig-nale continue de asalt spre Arab-Tabia, și garnisoana română în număr abia de 800 oameni, se retrase grabnic într'un loc sigur.

Cu ocazia evacuării Bulgariei de trupele rusesci, armata rusă deșertă și Arab-Tabia; guvernul din Petersburg însă să fi arătat celui român că o nouă ocupare a acestei localități din partea trupelor române va fi considerată ca o declarare de război. Așa se susține cel puțin în toate cercurile bine informate, prin cari se mai afirmă și aceea, că Rușii ar fi prevădut cu arme pe Bulgarii din Silistria, ca să poată asigura, în unire cu un batalion din miliția bulgară Arab-Tabia.

Dacă ia cine-va în deosebită luare aminte localitatea dela Silistria, va afla îndată importanța ce o pune Rusia de-a vedea Arab-Tabia și Ordu-Tabia (de care până acum n'a fost încă vorba) în stăpânirea Bulgarilor. Poziția importantă și favorabilă a Silistriei atât din punct de vedere topografic, cât și strategic, a format încă în antecitate o baricadă foarte activă pentru apărarea părții resăritene a Bulgariei actuale. Cine va avé Varna și Silistria în mână posedă cheile Bulgariei. Prin deslipirea Arab-Tabiei și Ordu-Tabiei, Silistria pierde aceasta însemnătate pentru Dobrogea. Dacă Rușii voiesc să manțină *status quo* cu Bulgaria, după cum o a format tratatul dela Berlin, atunci importanța Arab-Tabiei a dispărut de oare-ce Românii n'au de gând a periclită Bulgaria. Din contră, Arab-Tabia și Ordu-Tabia în mâinile Bulgarilor sunt un izvor nesecat de îngrigiri și pericole pentru Români de oare-ce Dobrogea, cea schimbată pentru Basarabia, ar sta totdeauna la discrețiunea Bulgarilor.

Din partea Rusiei se accentuează că granița trasă de comisia internațională nu se poate primi nici din acel motiv, că e prea aproape de Silistria, și ar veni viile și moșiile locuitorilor din acest oraș pe teritoriul României, ceea ce provoacă vâmi și alte lucruri de acest fel. Mai de parte este îngrijită Rusia, că orașul Silistria, care până acum a avut un important comerț de transit, acum ar trebui să decadă.

Pentru împărțirea fostelor întăririi ale Silistriei în două zone, frontiera a rezultat dela sine în mod foarte natural. Ea duce pe vale înainte spre înălțimea care se întinde dela nord-vest spre sud și apoi spre sud-est. Ce e drept sunt câte-va vii ale locuitorilor din Silistria, cari se întind preste graniță; dar aceste sunt puține. Prin actuala regulare a granițelor Silistria va suferi oarecare micșorare, care însă nu va fi nici de cum simțită, de oare-ce acest oraș va rămâne și de-aci înainte un punct important de trecere. O parte din locuitorii turci ai Silistriei s'au retras cu Românii și celelalte națiuni și s'au așezat înăuntrul graniței românesce, de oare-ce cine-va poate trăi cu mult mai ușor între Români, decât sub domnia Bulgarilor. Ostrovul, care se află la o depărtare de 5 kilometri (reședința unui sub-prefect), care numără până acum 250 case, s'a mărit considerabil prin această întâmplare și va înflori tot mai mult, cu cât guvernul român are cea mai mare bună-voință pentru

ridicarea bunei stări și prosperării țerei.

De curând s'a vădut prin diare scirea, că guvernul rus ar fi făcut puterilor interesante o comunicare despre aflarea unui loc potrivit pentru construirea unei punți. Cine a învățat a cunoaște aceste terene prin studii trebuie să se îndoiască de această comunicare, de oare ce locurile acele sunt de tot nepotrivite pentru scopul acesta. Punctul cel mai potrivit pentru clădirea unui pod e acela arătat de comisiunea internațională. Aceasta se află cam 900 metri spre est de Silistria, trebuie legat cu satul Chiecu, care se poate împreuna cu orașul Călăraș, ce e în depărtare de 3 sferturi de oară.

În fine trebuie observat, că fortificațiunile fortului Arab-Tabia au fost dăremate în Iulie de Ruși.

Din această descriere nepărtinitoare vede ori și cine nedreapta refuzare a Rusiei într-un acceptare hotărârii comisiei internaționale, și ce sens are cererea din urmă a Rusiei, că pe când o comisie tehnică va cerceta la fața locului să se trateze direct între cabinete într-un ajungerea la o înțelegere.

Această cestiune o va pute decide numai o comisiune internațională, și e sigur, că concludia aceleia va fi egală cu a celei precedente, căci de astă dată nu se poate impune forța și nu se poate ignora ce e imposibil de ignorat.

Un proces de presă.

(Înceiere.)

Procurorul de stat Ioan Deesy (mai întâiu unguresc apoi nemțesc). Acusatul a dăc că acusa nu are nici un înțeles, căci îi lipsește ori ce substrat. Din contră, eu sunt convins că acea publicațiune merită pedeapsă îndoită: 1, ca delict în contra legii de presă; 2, ca delict în sensul § lui 302 din codicele penal. Nu este esact că acea publicațiune ar fi un document istoric, căci de ar fi document, ar fi trebuit să se tipărească cu litere cirilice. Apoi nici că este de vre-o valoare. Acea scrisoare fu aruncată din biblioteca dela Beiuș ca hârtie de nimic. Deci nefind ea de nici o valoare, urmează că s'a publicat cu alt scop.

Tot așa nu este adevărat, că actul de acasă ar fi redactat în contra instrucțiunilor. Eu am denotat cuvintele „Mongoli”, „Barbari.” Nu este vina procurorului, că întreaga scrisoare este plină de insulte. Apărătorul nu are drept să tragă pe procuror la răspundere, pentru ce nu a intentat proces autorilor. Locuința propriului autor Marginean, nu este cunoscută, celalalt nu avuse de scop a publica scrisoarea aceea. Tot așa și-a justificat și comitetul asociațiunii procedura sa, și din acea cauză sistasem persecuțiunea contra lui. Observările făcute despre alte publicațiuni nu au a face cu aceasta. De altminteria eu sunt datoriu numai superiorilor mei cu răspundere, și nici decum apărătorului.

Articulul incriminat nu cuprinde numai lipsă de încredere, ci inteligența românească e provocată, ca nici în viitor să nu dea mâna cu Ungurii. Această publicațiune s'a făcut cu scop, ca tocma acum să abată pe Români dela manifestațiuni amicabile față cu Maghiarii. Dacă redactorul ar fi scris la acea publicațiune vre-o notă mustrătoare, atunci procuratura nu ar fi ridicat acasă contra lui.

Deci eu vă rog ca să enunțiați, că acusatul este vinovat. Propunerea 'mi-o dau în scris și cer ca să se alăture la protocol.

Presidentul cătră acusat: D-ta vrei să mai observi ceva?

Acusatul George Baritiu: Dl procuror tăgăduiesc, că documentul ar avé valoare istorică. Dacă ași fi putut presimji în doiala aceasta, atunci ași fi cerut părerea unor specialiști esperti, de oarece sunt convins, că bărbați de sciință maghiari ar atribui documentului valoare istorică.

Trec la un alt moment. Domnul procuror mă aruncă în prepus dăcând, că dacă

ași simți eu altmintea, ași fi scris vre-o notă muștrătoare la acea publicațiune. Aci vă rog onorabili domni jurați, ca să mă puneți sub scutul și apărarea §-lui 11 din codicele penal, în care se cuprinde curat, că nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru idei și scopuri intransigibile. De altmintea eu am un trecut de 41 de ani în calitatea mea de publicist. Ideile mele stau la lumina zilei, convicțiunile mele sunt cunoscute. Eu nu le voi renega vre-odată; voi muri cu ele în linisce sufletească.

Apărătorul Albert Arz de Straussenburg: În scris și-a predat propunerea sa în scris și a cerut, ca aceea să se pună la protocol și prin urmare să se dea și juraților. După § 66 al ord. de presă procedura înaintea curții cu jurați este orală și juraților nu li se pot da informațiuni în scris. Eu sunt în perplexitate, fiindcă nu știu, dacă dl procuror din primăria sau respingerea cererii sale are de cuget a face o nulitate. Mă rețin în privirea aceasta dela o propunere hotărâtă, pentru a nu contribui din parte-mi la așa ceva.

Încât pentru observările d-lui procuror, apoi eu n'am tăgăduit, că el este răspundătorul numai superiorilor săi. Și nu mi-a trecut prin minte, a' trage la răspundere; ci eu am exprimat numai o părere contrară, la ce apărătorul nu este numai îndreptățit, ci și deobligat.

Procurorul ține că acel document nu ar fi de nici o valoare, din cauză că direcțiunea gimnasiului dela Beiuș nu l-ar fi lăsat în bibliotecă. Apoi acest cas nu ar fi cel dintâiu, când oamenii nu află, nu descopere diama. Cu această nu voi să țin, că tocmai documentul acesta ar fi diamant. Însă toate cercetările istorice trec prin două stadii: 1. Adunarea de material și de documente; 2. Critica acelui material și defigerea valorii lui. Eară apoi despre aceste păreri pot să diferă. Eacă de es. în arhivul societății transilvane pentru cunoștința patriei, se publică cataloage de ale studenților săi de pre la universitățile germane din veacurile trecute; despre valoarea acestor publicațiuni păreri pot fi diferite.

Dacă dl Baritiu ar fi avut de scop să agiteze, ar fi publicat acel document în vre-un ziar politic, eară nu în o foaie științifică. Aceasta i-a fost cu atât mai ușor, căci și el este redactor al unui ziar politic. Tot așa de curiosă este și opiniunea ceealaltă a procurorului, că dacă acel act era să fie considerat ca document, trebuia să se fie tipărit cu litere cirilice și să nu obvină abateri dela original. Cu aceasta dl procuror nu a demonstrat nimic. De altmintea dl Baritiu nu veduse până astăzi originalul, decât numai copia trimisă lui dela Beiuș.

Dl procuror pretinde că acuzatul să fie scris vre-o notă muștrătoare, și fiindcă el nu a făcut aceasta merită pedeapsă. Dacă ar fi așa, atunci ori-ce proces de presă ar fi preste puțin de-a se mai intenta, căci atunci ori-ce redactor s'ar îngriji, ca publicațiunile periculoase să le apere cu câte o notă. Tocmai din contră, eu din nescierea unei note țin, că acuzatul e nevinovat. Deci vă rog domnilor jurați, ca să-l declarați de nevinovat.

După aceste prezidențiul resumă pe scurt concertațiunea, apoi pune juraților trei întrebări: 1. Dacă este G. Baritiu acela, care a publicat în „Transilvania” Nr 23 documentul incriminat; 2. Dacă acea publicare cuprinde agitațiune contra națiunii maghiare, și dacă ea cade sub decisiunea §-lui 302 din cod. pen.; 3. Dacă Georgie Baritiu este culpabil.

După ce președintele reflectă pe jurați la datoria lor și le dă din actele procesului câte se cer în sensul § 75 din procedura de presă, dâșii se retraseră în sala de consultațiune. După o pauză jurații s'au întors în sala de audiență, eară dl Fr. Fröhbeck prezidențiul ales ad hoc de către jurați, enunță în numele tuturor juraților: că jurații cunosc în unanimitate pe acuzatul de nevinovat.

Atunci prezidențiul declară, că Georgie Baritiu este acuitat.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Săcele, 4 Septembrie. Ca un corolaru la corespondența dela Brașov aflăm cu cale a vă împărtăși, că în 14 August, P. archimandrit Nicolae Popea, întorcându-se dela Vâlcele a vizitat în drumul seu biserica și scoala din Herman, cari le-a aflat în stare bună, un merit nedisputabil al preotului și poporului din acea comună.

Venind P. S. la Săcele a vizitat și aici bisericile și scoalele din Satulung, biserica nouă din Cernat, Turcheși și Bacifalu spre cea mai mare bucurie și satisfacție sufletească a poporenilor din numitele comune. Cu deosebire i-a plăcut P. arhimandrit edificiile scoalelor din Satulung, biserica nouă, și din Turcheși zidite amândouă de curând după toate recepințele tehnice și pedagogice moderne. Eară dintre bisericile i-a plăcut biserica Stei Adormiri din Satulung zugrăvită de penelul vestitului pictor Mich. Pop; și cu deosebire biserica cea nouă din Cernat, care zidită în centrul Săcelelor, în piață, pe un teren plan, având o acustică excelentă și un altar sculptat de tot gustul, și dominând prin turnul ei înalt toate Săcelele, e o adevărată podoabă a acestora și fără îndoială cea mai frumoasă biserică din Archidieceasă. În fine P. arch. și-a exprimat o deosebită plăcere și pentru micul, dară frumos edificiu al bisericii nouă din Turcheși zidită de arhitectul Bartesch, într'un stil cu totul nou, după cum n'am mai vădit nicăieri în întreaga românie, ea fiind o copie în miniatură a bisericii S-tului Petru din Roma.

În chipul acesta P. archimandrit plin de cele mai vii simțăminte de bucurie relative la bunăstarea edificiilor bisericilor și scoalelor din comunele Săcelelor, însoțit pretutindea de stima și iubirea poporenilor din aceste comune, a plecat în 24 August la Brașov pentru a conduce ca president comisiunea emisă din partea venerabilului consistoriu archidieceșan pentru examinarea profesorilor dela gimnasiul, scoalele reale și comerciale de acolo. Dumneșeu să-l poarte pretutindena sănătos, pentru că, în sfera sa de activitate, să poată neîmpedecat lucra spre binele și prosperarea bisericilor și scoalelor noastre. X.

Academia română.

Sesiune extraordinară.

Proces-verbal Nr. 36.

Ședința din 5 Iulie 1879.

(Încheiere).

„Pe lângă cele două premii anuale, unul de 4000 lei și altul de 5000 lei, instituite de fericitul Năsturel Hercul, pe lângă marile premii Năsturel de 12,000, ce este a se acorda la 4 ani odată; pe lângă premiul Principelui Alexandru Ión Cuza pe care l-am transformat estimp într'un premiu trienal de 4,000 lei; pe lângă cele mai modeste care le dăm din venitul fondului Zapa traducătorilor meritoși de autori eleni și latini; au venit estimp să se adauge, două alte premii anuale de câte 5,000 lei unul, instituite de Statul român, sub denumirile de Premiul Lazăr pentru lucrări științifice, și Premiul Heliade Rădulescu pentru lucrări literare. D. Dr. Fătu, după o încercare de 7 ani, a cerut și obținut de la d-v. ca premiul seu științific să fie transformat într'un premiu trienal de 4,800 lei; în fine asociațiunea Craioveană pentru desvoltarea învățămîntului public ne-a încredințat sarcina de-a premia la fie care trei ani cu o

sumă de cel puțin 1,500 lei cea mai bună carte didactică.

„Atâtea stimuli nu pot să lase nepăsători pe bărbații de științe și de litere ai României și mai cu samă pe tinerimea studioasă.

„Grație generoaselor donațiuni, academia lea decis numeroase cariere de concurs.

„Tot de-o dată noi am luat, prin noul Regulament, măsurile cele mai potrivite pentru a asigura stricta pădure a condițiilor de concursuri, osebînd fondurile cu destinațiuni speciale, de acele mult mai modeste, care au servit la întreținerea academiei, și la îndeplinirea celor alte ale ei sarcine, precum publicațiuni, misiuni și alte lucrări științifice.

„Confecționarea bugetului nostru actual, votat pentru 8 luni numai adecă de la 1 Iulie curgător până la 1 Martie 1880 ne-a învederat ecsiguitatea acestor fonduri și ne-a pus în pozițiune de-a constata, că în starea prezentă a fondurilor de care dispune academia, activitatea ei să poate eșecita mai mult prin premieri de opuri, de cât prin lucrări întreprinse din însăși inițiativa secțiunilor ei.

„Remediu la acest inconvenient nu s'a putut căuta acum îndată, de oare ce bugetul votat de sesiunea aceasta, are mai mult de scop prepararea deplinei aplecări a noilor noastre dispozițiuni relative la averea academiei.

„În vitoarea sesiune generală vom căuta mijloacele cele mai eficace spre a nu fi nevoiți mereu să obtemperăm la aceste pedeci care amenință de a pune stavile serioase la activitatea academiei.

„Nu voi încheia, d-lor, acest repede conspect al multelor lucrări cu cari a fost ocupată sesiunea noastră de estimp, fără de-a aminti prin câteve cuvinte, plăcuta și interesanta sărbătoare cărea cei mai mulți din membrii academiei, întruniți în Bucuresci, au consacrat una din zilele lor de repaus. Escursiunea făcută împreună Duminecă 24 Iunie, la curtea de Argeș, n'a fost pentru noi o simplă distracțiune, ea ne-a procurat fericita ocaziune de-a aprecia de vis monumentul din acea localitate care constituie, principalul titlu de glorie artelor române din trecut, renăscând astăzi în toată a sa înflorire, sub inteligența și meritosul restituer la care lucrează arhitectul francez, d-nul André Lecomte de Nouy. Ea ne-a dat și acea satisfacțiune morală de-a vedea, prin cordiala primire ce ni s'a făcut de P. S. S. Episcopul și de către cetățenii Curții de Argeș, de câtă călduroasă simpatie se bucură academia Română în inima Românilor din ori ce parte a țerei.

„A dovedi din ce în ce mai mult că o merităm și că ea ne înbie la lucrări folositoare națiunii, eată d-lor învățătura practică ce vom fi cules cu toții din această plăcută excursiune,

„Terminând nu mi mai rămâne d-lor mie, ca secretar general al academiei, dăruit cu onoratoarea d-voastre încredere și purtând de acum înainte sarcina de-a înregistra faptele d-voastre, de cât a vă ura, și a vă ruga să bine voii spre onoarea corpului nostru, a nu cruța nici o dată într'acest sens, ostenelele mele.”

După lectura acestui raport, președintele, luând cuvîntul mulțămesc pe membrii academiei pentru toate înlesnirile ce i-a făcut spre a putea conduce la bun rezultat lucrările multiple și importante ale acestei sesiuni extraordinare și tot odată și exprimă în fața adunării, gratitudinea sa personală către d. G. Sion pentru concursul activ și zelos, ce d-lui i-a dat în tot timpul cât a purtat în povărită sarcină de secretar general al societății academice.

Președintele declară sesiunea extraordinară a anului 1879 închisă.

Ședințele ordinare ale academiei vor începe chiar de mâine, Vineri 6 Iulie, când prin decisiunea adunării ședința se va ține excepțional, la 9 oare dimineața, spre a se verifica prezentul proces-verbal, eară sesiunea generală a anului 1880, se va deschide în ziua de Marți 18 Martie.

Președinte, Ioan Ghica.

Secretar general, Odobescu.

Varietăți.

* Escelența Sa) I. Preasăntitul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul însoțit de I. S. P. archimandrit Nicolae Popea unii dintre ases. consistoriali și alți bărbați din inteligența noastră de aici, a plecat eri la Poiana (Mercurei) spre a sfinți astăzi scoala înstră de acolo. Precum sîntem noștrii, Escel. Sa și cu bună samă si acei ce l' însoțesc, vor visita duminică și comuna Jina.

* (Comitetul asociațiunii) pentru spriginirea învățăcelor români meseriași anunță: că sînt locuri la meseriile de măsar, de cordoner, de lăcătar, de cojocar, de pălărier și păpucar.

Părinții cari voiesc a aplica fiii lor la aceste meserii să se adreseze la președintele B. Baiulescu, producînd carte de botez și atestat de școală, copii au să fie în vîrstă de 14 ani; condițiile sînt 4 ani învățătură și vestmintele dela părinți.

* (Foc). Din Sălașul superior în 4/16 Septembrie 1879. ni se scrie: Marți în 9 Septembrie s. n. pe la 12 oare în a meași s'a pofec în grozitoriu dintr'un car cu nesce gunoaiie între care după cum cugeta unii și alții se poate că au fost picat nesce chibrituri (lemnuse) și aprindîndu-se de ferbințeala Soarelui, îndată au prefăcut în cenușă 70 case, dimpreună cu toate clădirile economice, cu bucatelile și nutrețul adunat prelângă case.

Cea mai mare durere este, că acei nenorociți, ca foști nobili nemeși, ne-învățați fiind cu dările cele mari ce ne apasă, pe cari în mai multe rînduri i-am sfătuit săși asigureze casele precum și alte clădiri contra focului n'au ascultat și nu vreau să asculte. În urma Circulariului Prea Vener. Consistoriu de sub Nr. 1444 (Sibiin de dato 2 Iunie a. c.) i-am dojenit, să asigureze ambe bisericile, de oare ce la noi în Sălașul super. se află două bis. gr. or. (una a fostilor iobagi și una a nobililor) și nici la acea nu se învoiesc. În zădar ne punem silința, căci nemeși din Valea Hațegului nu ascultă de cuvîntul preoților.

Zacharie Muntean.
paroch. gr. or.

* (Incendiu în pădure). Pădurile cari se află în giurul Mehadei (băile lui „Hercules”) ard de vre-o câteva zile mereu, și focul așa e de mare și de estins, în cât toate mijloacele întrebuințate spre stingerea lui n'au ajutat nimica. Numai o ploaie mare și îndelungată ar pute stinge. Au ars până acum mai mult de 300 jugere pădure. Debia acum s'a putut stinge focul colosal, după cum i se telegrafează jurnalului „Temesvarer Zeitung”.

* (Duel) Pentru salvarea onoarei renumitului Várady cu istoria cea frumoasă a medailor de dintincțiune a provocat notariul comitatului Brașovului pe pretorul Feldioarei la duel care se sfîrși, că notariul își primice i s'a cuvenit.

* (Un lup călăreț). În apropierea comunei Perecseni în Ungaria sări un lup în spinarea unui mînz, de bună samă nu din dragoste către mînz, dar nici pentru a face o preumblare călăresce. Mînzul însă rupînd fugă întră sat ajunge cu lupul pe spinare și în comuna, unde locuitorii firesce îi făcură stîrșitul.

* (Bătae de joc prusiană). Si vis pacem para bellum se traduce

după sistema prusiană în: Deși vrei în Alecsandrovo și Varșovia pace, gătescete de resbel între Pilaș și Königsberg“.

* (Cheiul dela Galați cu-fundat). „Vocea Cov.“ dela 22 August scrie: Alaltă sară cheiul era în picioare intact și eri dimineață o parte din el, vre-o 180 metri lungime, era dispărut în fundul pământului — printr'un fenomen neexplicabil încă — și fără a i se cunoaște măcar urmele, căci apa Dunărei înlocuia cheiul în partea dispărută. E curios lucru, că caicele ce se aflau lângă acea parte a cheiului n'au suferit nimic; numai matoșii lor au auzit sbucnitura energică ce a avut loc când s'a făcut cufundarea. Eacă încă multe sute de mii de lei înghițite de pământ! Dar a fost o norocire, că fenomenul a avut loc noaptea, căci ziua ar fi putut înghiți multe vieți omenesci. Împregiurul părții cufundate sunt crepături mari și capetele cheiului aplecate spre abis. Crepăturile devin din ce în ce mai mari, astfel încât se poată să se mai prăbușască încă o parte din chei. S'au făcut eri sondagie până la o adâncime de 6 metri, dar nu s'a dat de urma părții de chei dispărute.

Bursa de Viena

din 19 Septemvre n. 1879.

Împrumut de stat din 1860	126 —
Ațiuni de bancă	826 —
Ațiuni de credit	261 —
Valuta nouă imperială germană	57 75
London	117 75
Galbin	5 60
Napoleon d'aur (poli)	9 35 1/2

Economic.

Sibiu, 16 Septemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 6.60—7.40; Grâu scăreț, fl. 5.70—6.30; Săcară fl. 4.—4.40; Orz fl. 3.90—4.30; Ovăs fl. 2.—2.40 Cucuruz fl. 4.60—5; Mălină fl. 5—5.50; Cartofi fl. 1.25—1.55; Semănță de cânepă fl. 9.50—10; Mazere fl. 6—6.50; Lintefl. 10—10.50; Fasole fl. 6.50—7 pro 50 chilo: Făină de pâine fl. 5.50; Slănină fl. 30—35; Unsoare de porc fl. 24.50—25; Său brut pro 50 chilo fl. 16.50; Său deluminări fl. 22.50—23; Luminări desău 50 chilo fl. 28—28.50; Săpun fl. 20—20.50; Fân 60 chilo fl. 0.70—0.75; Căneapă pro 50 chilo fl. 16—18 Lemne vâtoase de foc pro metru cubic fl. 3.— Spirt pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită 40—42 cr.; Carne de vițel 32—40 cr. carne de porc 35—38 cr.; carne de berbec 26—28 cr.; ouă 10 de 20 cr.

(Têrgul Sibiiului) ținut în 15 Septemvre n. a fost preste tot ceva mai bun ca de mijloc. Cu toate aceste un astfel de têrg n'a avut Sibiiul de multă vreme. Cumpărători și mai cu samă vândători destui. Cel mai bun têrg l-au avut între profesioniști măsarii, bugnerii și rotarii, cari vânduși toată marfa s'au dus cu bani bu-nișori a casă. Era îmbulzală formală pe la buți, cari în scurt timp au trecut ca mierea și cu prețuri mărioare, o dovadă, că se așteaptă un cules bun de vii. — Têrgul ar fi fost de astădată și mai bun, dacă ar fi avut vitele trecere mai bună, dară aceste n'au fost prea cercetate și cari s'au vândut au fost foarte eftine. Așa notăm în special: oile la 1500 capete au trecut cu fl. 10.14—16 părechea; caprele cu fl. 5—6 per cap; porcii la 500—600 capete în têrg s'au putut vinde de-abia în număr de 100—170 cu fl. 50—80 părechea; vite cornute au fost la 3500—4000 în têrg; dintre aceste au trecut vre-o 2300 capete și adică: boii cu fl. 100, 250 și 360 părechea; vacile cu fl. 50—120 per cap; bibolii cu fl. 50—120 per cap; dintre caii, cari s'au aflat în têrg în număr de vre-o 1000—1200 capete, au trecut de-abia vre-o 500 capete și adică: caii de ham cu fl. 120—200, cei țărănesci cu fl. 30—100. Armăsari și soiuri mai nobile de cai nu s'au vândut în têrg, dară nice n'a cam fost întrebare după ei. — Cumpărătorii de vite au fost rău reprezentați, încât acest têrg de vite se poate numi slab.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 14 Oct. imob. lui Martin Kováts în Valusud (trib. Cluj); în

27 Noemv. și 27 Dec. imob. lui Florian Mărian în Bichij (judec. cerc. Năsăud); în 20 Oct. și 28 Noemv. imob. lui Francisc Daczo și soției sale în Liorința (trib. M. Oșorhei); în 13 Oct. și 13 Noemv. imob. Mariei Popa în Ciugud (trib. Alba-Iulia); în 17 Oct. și 18 Noemv. imob. d-nei Francisc Haller născută Gyulai în Cluj (trib.); în 10 Oct. imob. lui Iosif Farkas în K. K. K. (judec. cerc. Székelyhid); în 11 Noemv. și 11 Dec. imob. lui Iván Sângiorzan în Parva (judec. cerc. Năsăud); în 30 Sept. și 30 Oct. imob. soției lui Iuon Fleischer în Moardăș (judec. cerc. Me-dias); în 18 Oct. și 18 Noemv. imob. Mariei și Nicolae Muntean în Veneția de jos (judec. cerc. Făgăraș); în 14 Oct. imob. lui Moise Petre în Hoghis (judec. cerc. Sighișoara); în 27 Sept. imob. lui Iuon Székely și George Katana în Gogon (trib. Ibașfalău); în 20 Oct. și 20 Noemv. imob. d-nei Iuon Roman în Deva (trib.)

CONCURS.

După ce prea venerab. consistoriu archidieceșan prin părinteasca ordinațiune dto 21 August a. c. Nr. 2092 a încuviințat instituirea unui post de capelan la parochia Casteu, lângă neputinciosul paroch Ioan Daniil se es-crie cu aceasta concurs până la 30 Septemvre a. c. cu următoarele emolumente.

1. Din cassa alodială 150 fl. v. a.
 2. 3 1/2 jug. pământ.
 3. Venitele stolare usitate după calcul mediu de 5 ani 70 fl. v. a. anuatim toate în suma de 270 fl. v. a.
- Doritorii de-a ocupa acest post de capelan au ași așterne petițiunile lor la Subsemnatul oficiu protopresbit. instruite în sensul stat. organic, cu documentul, că au absolvat cel puțin gimnas. inferior și cursul teologic, până la terminul sus scris.

Orăștie 4 Septemvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

N. Popoviciu m. p.,
protopresbiter.

1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii vacante de învățătoriu la scoala confes. gr. or. din Albac-Arada, se deschide concurs până la 30 Septemvre a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual de 300 fl. v. a. solvind în patru rate anticipative.
 2. Cuartir și lemnele necesare.
 3. Un fânaț de un juger.
- Dela concurenți se recere să fie absolvat cel puțin 5 clase gimnasiale, cursul clerical, și examenul de calificațiune.

Doritorii de-a ocupa acest post au de ași subșterne petițiunile astfel instruite la subșterul inspector scolar în Abrud.

Abrud în 28 August 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial din Albac-Arada.

Ioan Gall m. p.,
prot. și administr. Zlatnei
superioare.

2—3

Nr. 233—1879.

2—3

CONCURS.

Comitetul parochial și comunal din Poiana-Mărului, declarând stațiunile învățătoresci de vacante s'a scris prin acest concurs pentru un învățătoriu primar cu salariu anual de 200 fl. v. a. și pentru altul secundar cu 100 fl. v. a. cum și cuartire naturale, și lemnele trebuincioase de încălțit pentru amândoi.

Doritorii de-a ocupa posturile învățătoresci sus arătate vor avé ași așterne suplicile lor, instruite în sensul statutului organic și al dispozițiilor sinodale din anul 1873 subșterului oficiu ppresbiteral, până la 23 Septemvre a. c. st. v. cei mai bine cua-

lificați și versați în limbile patriei vor avé preferință la alegere.

Făgăraș 30 August 1879.

La cererea comitetului parochial și comunal din Poiana-Mărului.

Petru Popescu m. p.,
ppresbiter.

Nr. 39—1879.

3—3

CONCURS.

La scoala normală capitală gr. or. din Reșinariu a devenit un post de învățătoriu vacant. Pentru întregirea acestuia se deschide concurs până în 28 Septemvre st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Un salariu anual de 350 fl. v. a. plătit în rate lunare anticipative.
2. Relut pentru cuartir și lemne 60 fl.

Doritorii de-a ocupa acest post au săși așterne petițiunile lor până la terminul prefapt comitetului parochial pelângă care să dovedească:

- a) că sânt de religiunea gr. or.;
- b) că au absolvat cel puțin gimnasiul inferior și cursul pedagogico-teologic cu succes bun;
- c) să producă atestat despre depunerea esamenului de calificațiune învățătorescă;
- d) cei ce vor dovedi, că au absolvat clase mai multe și au și pracsă învățătorescă se vor preferi.

Învățătoriu devenit ales va servi în primul an în mod provisoriu de probă; mai departe el va fi datoriu a ține duminica și sârbătoarea în rând cu ceilalți învățători de aici câte o strană în biserică; de aceea se cere ca el să scie cântările și tipicul bisericesc.

Cei ce doresc a concura la acest post, vor fi datori a se presenta până la finea concursului aici la Reșinariu, și a cânta în biserică, pentru a li se cunoască dexteritatea în tipic și cântările bisericesci.

Concurentul, carele va dovedi calificațiunea de-aptă propune sistematic cântările corale cu elevii scolari, are încă o remunerațiune anuală de 100 fl. v. a.

Reșinariu în 29 August 1879 st. v. În conțelegere cu părintele administrator protopresbiteral tractual.

Comitetul parochial.

Publicare de licitațiune.

Luni în 10/22 Septemvrie, la 9 oare înainte de ameași se vënd licitândo în curtea casei Nr. 27 sub spinarea cănelui, părțile de lemn a unei suri mari derimate.

Sibiu în 3 15 Septemvrie 1879.

Inspectoratul realităților archidieceșei gr.-orientale.

[44] 2—2

Nr. 1944 1879 tkv.

Arverési hirdetmény.

Az Abrudbányai kir. Járásbíróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik hogy Paul Petru végrehajthatónak Popovics György végrehajtást szenvedő ellen 200 fl. s járulékal iránt végrehajtási ügyben alperesnek a Petrosányi 25 szám tjb. A + 1—17 Rend 15. 52. és 55 ház szám alatt tulajdonaul felvett és 1304 fl. 29 kr. becsült ingatlanai az 1879 évi Október hó 4-ik napján dél. e. 9 órakor, mint első, és 1879 évi November hó 4-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, a Petrosányi községi irodába megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1 ször. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.

2 ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 130 fl. 40 kr. készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni. Végrehajtató ettől mentes.

3-ször. Vevő köteles a vételért két egyenlő részletben, és pedig: az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második at ugyanazon naptól számítandó 15 nap alatt, ugyanazon naptól számítandó 15 nap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. telekkönyvi hatósághoz lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-ször. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá becsáttatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt talajdoni- vagy más igényt, a vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, hogy a részbeni kereseteket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be: különben azak a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsek be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Az Abrudbányán kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság Abrudbányán 1879 évi Iunius hó 25-ik napján.

[43] 2—3

CLOPOTE DE TOATĂ MĂRIMEA pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de dînsul, a căror sunet este mai adînc decît acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți sînt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică pînă la 50 chilogr., precum și de **proasce portative** și de **mână**.

Se recomandă pentru comande cît de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[27] 12—12